

Udvikling, der har været finansielt i de senere Aar, maa man søge paa det aflagte Statsregnskab, og det saa meget mere, som Statsregnskaberne jo endnu aflægges i en bestemt Form, som man har haft lige fra de mere normale Aar før Krigen. Der kan komme Tider — jeg haaber ikke, de er saa fjerne —, da vi kommer til at lægge vort Statsregnskab om. Den ærede socialdemokratiske Ordfører, Hr. L. Rasmussen, sagde forleden Dag, at vi utvivlsomt staar overfor en Omlægning af forskellige Ting paa vort Statsregnskab. Dette er ikke sket endnu, og følgelig hviler Opførelsen paa Statsregnskabet, mangelfuld som den er, dog paa samme Grundlag fra Aar til Aar. Derfor er den Sammenligning mulig nu, som maaske bliver vanskelig, naar vi i en ikke fjern Fremtid faar en anden Form for Statsbudgettet.

Ser vi paa Statsregnskabet, som det ligger, lader det sig ikke omdisputere, at der er en meget betydelig Fremgang. Man kan fra Oppositionens Side sige, saa tidt man vil, at der er givet Løfter om Balance, som ikke har kunnet holdes, og man kan tage sin Tilflugt til at trække Punkter frem paa Budgettet, som viser sig uheldige. Det tvivler jeg ikke om lader sig gøre, men Budgetterne er Løfter, Planer for Fremtiden, og i usikre Tider som nærværende er Løfter og Planer meget lette at kuldaste. Men det, som staar fast, er Regnskaberne, det er Fakta, og dem ønsker jeg at holde mig til, naar jeg skal bedømme den økonomiske Udvikling paa alle Omraader i den Tid, Ministeriet Neergaard har siddet.

Og det er da et Faktum, som jeg siger, at for første Gang i 5 Aar er der opnaaet Balance paa Driftsregnskabet. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder — dem er der nok, der har været inde paa —, hvorledes Virksomhederne efterhaanden kommer til at betale sig og vi naar til Balance, til Trods for at forskellige Afgifter, i Særdeleshed de direkte Skatter, svigter. Men der er en uhyre glædelig Fremgang at se. Det sidste Aar, naar vi gaar tilbage, hvor der var Balance i Driften, var Aaret 1917—18, hvor vi havde et Overskud paa 6,8 Millioner. Tager vi saa de nærmest følgende Aar, da var der i Aaret 1919—20 et Underskud paa 153,5 Millioner, det værste af alle de Aar, vi har haft, i økonomisk Henseende. Det næste Aar, 1920—21, er der ikke Underskud, men der har vi forskellige Ting at tage i Betragtning, som jeg ikke skal komme ind paa her — det er ikke nogen fast

Balance —, men den Gang var der et Overskud paa 61,3 Mill. Kr; jeg skal ikke opholde mig ved, hvorledes det er fremkommet, det er ekstraordinære finansielle Forhold, der gør det. I det følgende Aar, 1920—21, har vi et Underskud paa 56,6 Millioner, og i 1921—22 har vi et Underskud paa 90,1 Millioner. Der har altsaa været en Aarrække, hvor der har været Underskud, na arman ser bort fra eet Aar, hvor der har været ekstraordinære Forhold, og Underskuddet har til Tider været meget betydeligt. Det er det, der er det glædelige og det faste i Udviklingen, som har fundet Sted, at Regnskabet nu altsaa for første Gang i de senere Aar viser, at vi er naaet til et virkeligt Overskud, som jeg haaber kan blive staaende for de kommende Aar.

Jeg siger, at jeg haaber det; for jeg er klar over, at hvis der ikke laves et nyt Arbejde for at sikre Balancen i de kommende Aar, vil den ikke komme, fordi Indtægterne svigter. Nu ved jeg vel, at der i Øjeblikket har været en Prisopgang, og det kan maaske bringe lidt Forstyrrelse i Tankegangen, men i det hele har der været Fremgang, og den er fastere, end den har været i lange Tider. Men jeg tilføjer endnu en Gang, at jeg ikke et Øjeblik er i Tvivl om, at Balancen kan glippe paa ny, og jeg skal tage det med Sindsro; hvis ikke der sker andre Katastrofer ude omkring, som bringer os til at vakle økonomisk, er vi inde paa den rigtige Vej, selv om jeg er lige saa klar over, at der vil gaa mange Aar, inden vi naar til en fast Balance. Vi er ingenlunde ved Bunden endnu. Selv om man indrømmer det — Priserne vil falde dybere —, gælder det om, at man ikke lader sig forskrække af den økonomiske Bevægelse; vi maa se kommende Vanskeligheder i Møde, saaledes som vi har gjort det før, og det har vist sig, at vi har kunnet overvinde dem. Og lidt efter lidt vil vi paa den Maade i de kommende Aar være i Stand til at redde Danmark ud over de økonomiske Vanskeligheder, vi er kommet i lige saa vel som hele den øvrige Verden.

Jeg vil sige, som jeg sagde før, at Danmark kan og skal betale sin Gæld; og deri ligger en Del af Vanskelighederne for vor Krone. Jeg anser enhver Tale om at nedskrive Kronen og enhver Tale om, at vi ikke skulde opfylde vore Forpligtelser, for at være uklog Tale, der absolut gør alt andet end støtte den danske Krone. Jo mere vi giver det Udseende af herhjemme, at vi staar svagt økonomisk, desto